

NAJDIHOJCA IZ HAJDINE

GLASILO OSNOVNE ŠOLE HAJDINA

Šolsko leto 2010/2011

Dragi učenci in učenke, bralci in bralke naše Najdihojce iz Hajdine!

Zaključuje se šolsko leto 2010/2011, v katerem so tako kot vsako leto nastajala literarna in likovna dela, ki jih želimo ohraniti v zapisani obliki in pokazati tudi drugim.

To naše bogastvo literarnih in likovnih del prihaja med nas že 52. leto v glasilu priljubljene Najdihojce iz Hajdine. Letos smo jo malo preoblikovali. Ob literarnih in likovnih izdelkih smo dodali še predstavitev posameznih oddelkov, tako da smo v njej zastopani vsi, ki smo to leto prihajali v našo hajdinsko šolo. Nanjo postajamo vedno bolj ponosni in letos smo ji namenili tudi himno.

Spremenili smo tudi naklado v pisni obliki. Natisnili bomo le 50 izvodov. Najdihojca bo namreč objavljena na spletni strani šole, tako da si jo bo lahko pogledal še kdo.

Želim vam veliko lepih trenutkov ob prebiranju našega glasila in naj vas, učenci in učenke, prispevki navdahnejo, da boste naslednje leto še bolj ustvarjalni in da bo naša naslednja Najdihojca še bolj pisana, prijetna, zanimiva,...

Hvala vsem, ki ste prispevali svoje delo in trud v to, da nam je Najdihojca spet ponujena v listanje in branje.

Še malo in šolska vrata se bodo zaprla in pred vami so težko pričakovane počitnice. Preživite jih brezskrbno in varno. Igrajte se, počivajte, uživajte, preberite kakšno knjigo in naberite si novih moči za novo šolsko leto.

Vaša ravnateljica

Vesna Mesarič Lorber

Slika 1 Jure Glodež, 3. a

HIMNA OŠ HAJDINA

Naša šola je edina,
ime ji je Hajdina,
radi v njo hitimo,
da znanje pridobimo.

Mali smo bili,
v šolo smo prišli,
da bi se naučili,
dva plus dva je štir'.

Hajdinska šola,
moj si drugi dom,
otročstvo tu preživljam,
pozabil te ne bom.

Hajdinska šola,
moj si drugi dom,
pozabil te nikoli jaz ne bom.

V šoli je lepo,
veliko pojemo,
za žogo se podimo
in zdravje si krepimo.

Drevesce posadim,
prijateljstvo gojim,
Slovenijo spoznavam,
modro govorim.

Hajdinska šola,
moj si drugi dom,
otročstvo tu preživljam,
pozabil te ne bom.

Hajdinska šola,
moj si drugi dom,
pozabil te nikoli jaz ne bom.

Gabrijela Štumberger, 7. a z učiteljicami

Slika 2 Lana Varžič, 1. A

Vsak človek je zase svet, čuden, svetel in lep,
kot zvezda na nebu...

Tone Pavček

1. A

Pozdravljeni! Smo prvošolci, kar 24 nas je skupaj pri učiteljici Tatjani in učiteljici Dragici. V razredu imamo 13 dečkov in 11 deklic. Na šolo smo se hitro navadili in se v njej dobro počutimo. Postali smo člani šolske knjižnice, ki jo pridno obiskujemo.

Več o šoli pa smo zaupali učiteljicama, ki sta naše misli zapisali. Pa si preberite! 😊

VITA ŽUMER: Rada sem v šoli, ker se učimo, beremo pravljice. Obiskujem tudi ure angleščine.

VITA BELIČ: V šoli sem vesela in sem rada pridem. Všeč mi je telovadba in likovni pouk pa računalniška učilnica. Komaj čakam na izlet.

ELIZABET: V šolo rada hodim, ker imam rada svoje učiteljice.

MINEA: Rada imam telovadbo, pesmice in pravljice. V šoli mi je zelo zanimivo.

TIMOTEJ: Rad hodim v šolo, ker računamo, telovadimo in poslušamo pravljice.

METKA: Ko sem bila majhna, sem si najbolj želela, da pridem v šolo in tu se mi dogaja vse tisto, o čemer sem sanjala.

TADEJ: Vesel sem v šoli, ker sem hiter pri računanju. Veselim se tudi odmorov, telovadbe in angleščine.

LANA: Šole sem se zelo veselila in doma komaj čakam, da naredim nalogo. Rada rišem, računam, veselim se telovadbe in računalniške učilnice.

Rada imam učiteljice.

PIA EMERŠIČ: Rada telovadim in rišem.

Vesela sem, ko gremo v računalniško učilnico.

Dobra sem v računanju.

ZALA: Najraje imam telovadbo in računanje.

Razveselim se tudi

Slika 3 Foto Langerholc

Slika 4 Alen Lončarič, 1. a

risanja, računalniške učilnice in mojih učiteljic.

NIK: Všeč so mi računalniki in odmori, ko se igramo.

LUKA: Rad hodim v šolo, saj tu računamo, rišemo, gremo v računalniško učilnico. Imam že veliko novih prijateljev in lepe sošolke. Veselim se odmorov, ker spuščamo »beyblade«.

ŽIGA TOMANIČ: V šolo rad pridem. Všeč mi je telovadba, odmori in računanje. V šoli ni nič takega, kar mi ni všeč.

BLAŽ: V šoli mi je vse všeč. Imam najboljšega prijatelja, ime mu je Jan.

SERGEJA: Tudi meni je šola všeč. Najraje telovadim in računam. Rada hodim k podaljšanemu bivanju in v računalniško učilnico.

ALJAŽ: V šoli mi je všeč, da hodimo v telovadnico, računalniško učilnico in na izlete.

LAN: Veselim se šole. Rad imam telovadnico in igrala na igrišču. Vesel sem, če lahko igramo nogomet. Všeč mi je ena sošolka.

PIA ŽNIDARIČ: Vsako jutro rada pridem v šolo, najraje sem v telovadnici.

ŽIGA FUREK: Rad hodim v šolo, ker računamo, telovadimo in gremo v računalniško učilnico.

TIAN: V šolo rad hodim, zato ker računamo in hodimo v računalniško učilnico. Najraje imam telovadbo in veselim se odmorov.

ALEN: V šolo rad pridem, ker imam tu tri najboljše prijatelje: Blaža, Jana in Žiga.

NIKA: V šoli mi je boljše, kot je bilo v vrtcu, ker računamo, pišemo, pojemo in se veliko naučimo.

JAN: V šoli mi je najbolj všeč, ker imam dobre prijatelje. To so: Blaž, Luka, Tadej.

V imenu učencev zapisali učiteljici Tatjana in Dragica.

2. A

Mi smo učenci 2. a razreda. V razredu nas je petnajst, sedem pridnih deklic in osem pridnih fantov. Uči nas učiteljica Karmen. Obiskujemo podaljšano bivanje. Naša učiteljica pravi, da smo skupaj z 2. b tako pridni, da želijo k nam vse učiteljice. Morda imamo v OPB zato vsak dan drugo učiteljico. Kdo ve, morda pa je res....

Letošnje šolsko leto smo se naučili pisati velike in male tiskane črke. Zato se bomo predstavili kar sami:

Sem Urban, pišem se Toplak. Rad hodim na nogomet in v šolo. Rad jem jagode in češnje. Sestavljam kocke. Moji prijatelji so Valentin, Urban Dobrajc, Tadej in Niko.

Ime mi je Tibor. Doma sem v Slovenji vasi. V moji družini smo mama, ata, sestra, jaz in babica. Imam dve mucu in psička Odija. Moj hobi je nogomet. Igram za Zlatoličje.

Jaz sem Nika Krivokapič. Hodim v 2. a razred. Imam temno rjave lase in rjave oči. Hodim k frizerju. Živim v Mariboru, v Pečetovi dvanajst. Atija imam v Zg. Selnici. Zbiram konjičke. Igram se s Taro, Žigom in Titom.

Rada imam tudi skrinjico, v kateri je štiriindvajset gumic. Našla sem jo med našo staro kramo in sem jo prinesla v šolo. Gumice mi je kupila mamica. So svetleči dinosavri. Rada imam mojo mamico.

Sem Petra. Stanujem v Gerečji vasi, hišna številka 53. V družini smo štirje, in to smo ati, mami, brat in jaz. Pišemo se Habjanič, razen mamice, ki se piše Ilešič. Rada imam brata, mamico, atija, dedija, babico, botrco, botra, strica, teto in dve sestrični. Zbiram konjičke.

Sem Niko. Imam rjave oči. Pričakujem sestrico in potem nas bo pet v družini.

Želim si, da bi z Urbanom pri meni doma iz lesa naredila hišico na drevesu.

Tudi jaz sem se že srečal z nasiljem, ko me je nekdo slikal in hotel mojo sliko dati na facebook.

Ime mi je Kamer. V naši družini nas je pet otrok. Še malo, pa se bo rodil dojenček. Rad hodim v šolo. Ko je bila mama v bolnici, smo bili v Mariboru. Šli smo v Mcdonalds. Dobil sem mali radio. Je zelene barve.

Ime mi je Lea. Pišem se Koderman. V družini smo štirje: ati, mami, Mitja in jaz. V hiši imamo tri stanovanja. Imamo igrišče, da lahko igramo nogomet, peskovnik in gugalnice. Rada se igram, igram računalniške igrice in jem pizzo. Imam zajčka Bonija in dve papigi po imenu Viki in Žutka. Rada imam sebe

Slika 5 Foto Langerholc

in mojo družino.

Ime mi je Beti. Rada jem torto. Oblačim se v oblačila roza barve. V naši družini nas je pet: Željko, Sandi, Branko, mami Natalija in jaz. V razredu imam pet prijateljc.

Moje ime je Jan. Živim v Slovenji vasi. Rad hodim v šolo. V šoli se imam lepo. Zelo rad rišem različne slike, rad jem makarone z rdečo peso in se igram z lego kockami. Imam knjigo Dinozavri, ki sem si jo sposodil v knjižnici. Imam igrače dinozavre in malega kuščarja. Moji prijatelji so Urban Toplak, Urban Dobrajc, Niko, Tadej, Petra, Lina, Lea. Večkrat sem se srečal z nasiljem. Bil sem žalosten. Nasilje je vsako dejanje, ki povzroča bolečino. Nasilja si NE želim.

Ime mi je Zala. Rada jem pizzo. Imam muco, ki je član naše družine. Ime ji je Katika. Moji sestrici je ime Lucija. V družini smo štirje. Moj hobi je zbiranje školjk.

Ime mi je Nina. Živim v Skorbi 52 a. Doma imamo živali, in sicer psa, zajčka in veverico, pa ribe. Rada imam mojo mlado veverico. Ona ima rada mene, lešnike in orehe. Imam igračo Yoohoo in konje. Yoohoo je bele barve, ima roza in črne oči, sive tačke in črn smrček, konji so pisani.

Ime mi je Urban, pišem se Dobrajc. Doma sem na Ptuju. Imam modre oči in rjave lase. V družini smo štirje člani. Pri Niku bova iz lesa naredila hišico na drevesu. Rad igram nogomet in se igram z Žanom. Rad imam mamico.

Kaj je nasilje? Nekega dne mi je v šoli sošolec skril svinčnik in ni mi hotel povedati, kje je. Ta svinčnik mi je veliko pomenil, zaradi tega sem bil žalosten.

Sem Valentin. V družini nas je pet. Rad se igram z avti, zelo rad rišem, rad imam mojega psa in muce. Eni je ime Tafi, drugi pa Čamli. Zelo imam rad živali in naravo. Moj hobi je nogomet. Ime mi je Tadej. Imam rjave lase. Najraje oblečem zeleno in vijolično majico. Na vijolični je glava od tigra. Rad se kopam v bazenu. Nimam pa rad paprike in feferone. Imam sestro Anjo. Rada posluša glasbo. Imam tudi muco po imenu Murika. Moja Murika ima mladička. Njemu je ime Puhika. Rad se igra, pa čeprav je majhen.

Ime mi je Lina. Rada sem doma. Ko sem doma, se igram s sosedi. Skupaj gremo na češnjo. Ko sem na češnji, se popraskam. Rada hodim k različnim dejavnostim. Mojo družino imam zelo rada. Nas je šest, otroci smo štirje in dva odrasla. Rada hodim k babici, ker ima kmetijo. Rada skačem na trampolinu.

V našem razredu radi govorimo. Večkrat pride do pogovorov, ki so smešni. Ko sta sošolca gledala okostje dinozavra, sta se pogovarjala.

Prvi: »To je ženska.«

Drugi: »Ne, to je moški, samo brez škorje.«

Poznamo tudi veliko izgovorov, tukaj je eden izmed njih: »Učiteljica, jaz ne bom šel v telovadnico, ker sem imel žilo pretegnjeno.«

Slika 7 Nikola Tomanič, 2. b

Učenci 2. a

2. B

V 2. b razredu nas je 14 učencev: Aljaž, Marko, Filip, Kristjan, Nikola, Alson, Lovro, Martin, Daniel, Marsel, Lana, Karin, Iva in Lea.

Kot ste že sami lahko ugotovili, so v razredu samo štiri punce. Če smo čisto natančni, je pet punc, namreč z učiteljico Mojco vred.

Smo priden razred. Radi se učimo in delamo domače naloge. Najraje imamo športno vzgojo, še posebej radi igramo med dvema ognjema. Zelo radi ustvarjamo in rišemo, zraven pa radi kaj lepega zapojemo.

Najlepše v našem razredu poje Iva, ki obiskuje tudi glasbeno šolo, kjer se uči peti in igrati klavir. V razredu pa ni edina, ki igra kakšen inštrument. Tudi Karin je že zelo spretna pri igranju kitare, Lana pa pri igranju sintetizatorja. Obe pa tudi zelo lepo pojeta, plešeta, bereta in sta spretni pri računanju. Leja je dobra plesalka, je prijazna, lepo bere in je zelo mirna punca. Letos smo v razred dobili novega sošolca Alsona, ki smo ga vsi lepo sprejeli, ker je prijazen. Alson nam zelo rad kaj prebere. Marko se zelo spozna na računalnike, rad računa in tekmuje v hitrem računanju, pri čemer je zelo dober. Tudi Marsel je dober matematik, rad tekmuje v hitrem računanju in zelo rad poslušava pravljice. Tudi Martin je dober pri računanju, rad bere in je odličen pri pripovedovanju pravljic. Je dober prijatelj. Lovro lepo piše, poje in je odličen nogometaš. Filip je naša enciklopedija - vedno vse ve. Je zelo zabaven in dober karateist. Kristjan in Daniel sta mirna, pridna in vestna učenca. Nikola je dober prijatelj, pripravljen pomagati sošolcem. Prav tako Aljaž, ki je vedno dobre volje in nasmejan.

Vsi smo med seboj dobri prijatelji in se imamo radi, za kar se še posebej trudi naša učiteljica Mojca.

V šoli je fino, ker gremo včasih na sprehod, ker računamo, se učimo brati in pisati, poslušamo pravljice, gledamo filme, se igramo in rišemo.

Z veseljem hodimo v šolo in se družimo s prijatelji.

Na vprašanje, zakaj se v 2. b razredu dobro počutijo, so učenci odgovorili:

ALJAŽ GABROVEC: V razredu se zelo dobro počutim, ker sem si pridobil veliko dobrih prijateljev in prijateljic. Z njimi se lahko igram. Najraje pa ustvarjam pri likovni vzgoji. V šoli je zelo zabavno.

IVA BARIČ: V našem razredu imam dobre prijateljice in prijatelje. Všeč mi je, ker so vsi prijazni, tudi učiteljica Mojca. V šoli se imam lepo.

KARIN GOJKOŠEK: v našem razredu sem rada zato, ker imam dobre prijatelje in učiteljico. Najraje imam odmoro, ko se s sošolci igramo z dojenčki. Rada grem na obisk v 2. a razred, ker imam tudi tam prijateljice.

LEA KOZEL: V našem razredu se redko skregamo. Če pa se že, pa smo si hitro tudi dobri. Učiteljica je zelo prijazna. V razredu imam zelo dobre prijateljice. Imamo se radi. Med odmori se veliko igramo z dojenčki.

LANA SEL: V našem razredu se imamo vsi radi. V šoli imam veliko dobrih prijateljic. Radi se igramo s punčkami, radi gremo na igrišče in še raje beremo. V razredu je polno dobrih bralcev.

KRISTJAN VINKO: Rad hodim v šolo, da se kaj naučim in ker imam v razredu najboljšega prijatelja Danija. V našem razredu se imam lepo.

FILIP SITAR: V 2. b razredu imam dobre prijatelje, ki jih bom med počitnicami zelo pogrešal. Všeč mi je, da učiteljica ni preveč stroga. Zelo sem vesel, da smo letos dobili novega sošolca Alsona, ki je zelo zabaven.

MARKO INTIHAR: V 2. b razred rad hodim, ker je Filip zelo zabaven. Ves čas govori šale. Imamo zabavne predmete. Najbolj mi je všeč matematika. Imam nekaj zelo dobrih prijateljev: Lovrota, Martina, Filipa in Danija. Všeč mi je naša učiteljica. Smo zelo pameten razred.

MARTIN ŠPUREJ: V našem razredu je ves čas zabavno, ker Filip govori šale. Všeč mi je tudi, ko imamo matematiko. V šolo rad hodim, ker imam v razredu svojega najboljšega prijatelja Lovrota in ker je učiteljica zelo prijazna.

MARSEL ZUPANIČ: Med odmori se rad igram s svojimi sošolci. Všeč mi je, da se učimo računati, govoriti angleško, peti in plesati. V razredu imam veliko prijateljev.

NIKOLA TOMANIČ: Meni je všeč vse v našem razredu. Imam dobre sošolce in najboljšega prijatelja Aljaža.

LOVRO PIŠEK SVENŠEK: V našem razredu sem si pridobil mnogo dobrih prijateljev.

DANIEL GREIF: Rad hodim v šolo, ker imam v razredu dobrega prijatelja Aljaža in ker so nekateri sošolci prijazni z mano.

ALSON KRASNIQ: V tem razredu mi je zelo všeč, ker so vsi prijazni z mano in me ne zafrkavajo. Vesel sem, da sem v tem razredu.

Učenci 2. b

3. A

V 3. a razredu nas je 13 učencev: NELI, LARA, TJAŠA, LUCIJA, ANA, MANJA, NIK, JURE, ALJOŠA, LEONARDO, TIMI, SAŠO IN LEON. Z nami je učiteljica Dragica Kosi.

Do tretjega razreda je bila z nami še EVA , ki pa je sedaj z družino v Belgiji. V tem šolskem letu nas je obiskala in preživela nekaj šolskih dni z nami. Bilo jo je zanimivo poslušati, kako je v šoli v Belgiji. Tam se učenci držijo pravil in je stroga disciplina. V razredu so učenci iz različnih držav sveta. Zjutraj tik pred poukom se učenci zberejo pred šolo, napravijo kolone in ko so kolone mirne in poravnane, lahko stopijo v šolo. Ko učitelj drugič opozori učenca, mora ta na

razgovor k ravnatelju.

Smo pridni in delavni, pa tudi nekaj posebnega. Imamo dvojčici Laro in Tjašo. Med nami je Lucija, ki se je rodila gluha. S pomočjo polževega vsadka sliši in se pogovarja. Obiskuje tudi glasbeno šolo. Jure je super tenisač, o tem ste že slišali po šolskem radiu. Nik, Sašo in Aljoša so dobri nogometaši. Veliko svojega prostega časa preživijo na igrišču in tekmah. Aljoša hodi še h karateju. Leon s starši veliko planinari. Leonardo ima rad matematiko. Ana, Manja, Tjaša, Lara in Lucija prepevajo v šolskem zboru. Hkrati obiskujejo še angleški krožek. Ana je dobra poznavalka narave in okolja. Manja zelo rada in veliko bere.

Smo že veliki. Znamo pisati s pisanimi črkami in brati. Znamo poštevanke in deljenje.

Učiteljica nas je vsakodnevno preverjala in pri tem je bila zelo vztrajna.

Radi hodimo v šolo. Smo prijatelji, nesporazume rešujemo s pogovorom. Radi se igramo in se družimo. Najljubši predmet nam je športna vzgoja.

To ja na kratko vse o nas.

Želimo vam lep dan!

Učenci 3. a

Slika 9 Foto Langerholc

3. B

3. b razred bi se vam rad predstavil. V razredu nas je 15 učencev, osem deklic in sedem dečkov. Od prvega razreda do polovice tretjega je bila naša učiteljica Vesna Mesarič Lorber, nato učiteljica Maja Majcen in sedaj učiteljica Marjeta Horvat. Učenci imamo radi matematiko, kjer veselo računamo, in pa seveda športno vzgojo, še posebej, če smo zunaj na igrišču.

Dovolite, da se vam predstavimo:

Lej je dober matematik. Rad obiskuje karate in pri šahu napenja možgane.

Nina rada riše in poje ter se druží s sošolci in sošolkami.

Jaka najraje riše in igra nogomet. Redno obiskuje tudi ure karateja.

Lana ima najraje matematiko in vsak dan komaj čaka, da se pocrklja s svojim kužkom Pikijem.

Po pouku pa obiskuje ure twirlinga.

Matic ima rad matematične besedilne naloge in je navdušen nogometaš.

Ana je Matičeva sestra dvojčica. V prostem času najraje bere in vsebino knjig v šoli pripoveduje ostalim sošolcem.

Bor Žiga ob šolskem delu najde še čas za šah in igranje harmonike.

Mia je zelo marljiva učenka. Po pouku jo lahko večkrat najdete v kateri od ptujskih telovadnic, kjer trenira gimnastiko.

Miha v rokah najraje drži svinčnik in z njim riše razne figure. Poleg risanja ima rad tudi matematiko.

Saša je najraje v telovadnici pri urah športne vzgoje. V prostem času obiskuje gimnastiko in si želi postati učiteljica športne vzgoje.

Karmen rada riše, računa in ustvarja. Najraje pa bere in pripoveduje vsebino prebranih zgodb.

Marko je vesten učenec, ki rad v rokah drži čopič in pri urah likovne vzgoje natančno riše in slika. Tudi on se uči igrati harmoniko.

Lina se rada druží s sošolkami in je vesela, ko lahko ustvarja ali zapleše. Poje tudi v pevskem zboru.

Ana Marija rada poje, še posebej v pevskem zboru. Med prsti pa zna zavihetati tudi palico, saj obiskuje ure twirlinga.

Žiga je dober in spreten računar.

Šolske dejavnosti si popestri z obiskovanjem karateja in šaha.

To smo učenci 3. b razreda. Če vas pa še karkoli zanima o nas, pa nas poiščite in vprašajte.

Slika 10 Foto Langerholc

Učenci 3. b

4. A

V 4. a razredu je 15 učencev : Aljaž, Kaja, Jure, Urška, Klara, Minea, Jan, Luka, Nuša, Žiga, Monika, Alisa, Niko Križnik in Niko Fridl ter Kevin. Sedem učencev prihaja iz Hajdine, štirje so iz Gerečje vasi, dve iz Slovenje vasi, ena učenka je iz Skorbe in en učenec stanuje na Ptuju. Nihče pa ni iz Hajdoš. Vsak od nas ima svojo najljubšo dejavnost, nekateri jih imajo tudi več.

Minea spretno vrti palico za twirling, Nuša veliko bere in se rada smeji, Klara veseli ples, Kevin in Jan obiskujeta judo, Žiga, Niko, Luka, Niko in Alisa redno vadijo karate, Jure obiskuje ure klavirja, Aljaž je odličen nogometaš, Monika trenira atletiko, Kaja je dobra pri matematiki, Urška pa obožuje knjige. Za vse pa velja, da se dobro pripravimo za preizkuse znanja, spraševanja, da pri pouku sodelujemo in imamo v redovalnici same dobre ocene.

Naša razredničarka je Nataša Štumberger, ki je prijazna in nas veliko nauči. Najbolj veselimo, kadar pri telovadbi reče , da bomo igrali med dvema ognjema, saj imamo to igro najrajši.

Slika 11 Foto Langerholc

Čeprav smo že v 4. razredu, pa se med odmori še vedno radi igramo, fantje po navadi z lego kockami, punce pa imamo druge igre ali se pogovarjamo. Smo vesel in nagajiv ter klepetav razred. Čeprav se včasih skregamo, se kar dobro razumemo. Pa se predstavimo: Klara: Naš razred je najboljši na šoli, radi se učimo in igramo. Kaja : V razredu imamo tudi veliko »

zabavljačev«. Največji humorist je Niko Križnik,

ostali pa mu sledimo.

Jan: V šoli se imamo lepo, smo vesel in družaben razred.

Luka: Všeč mi je, da imam dobre sošolce in sošolke. Ni pa mi všeč, da se skoraj pri vsaki igri skregamo. Kljub temu da se včasih kregamo, sem vesel, da me imajo vsi radi in jaz njih in to, da imamo zelo dobro učiteljico Natašo.

Nuša: V šoli mi je zelo lepo, večina učencev ima najraje matematiko.

Jure: V našem razredu smo sami radovedneži. Igramo se razne igre. V šoli mi je lepo. Naša učiteljica je prijazna.

Alisa: V šoli imamo dobre ocene in se dobro razumemo.

Niko Križnik: Rad stojim pri učiteljičini mizi in nadzorujem, kaj počne. Ker veliko govorim, se včasih skregava.

Kevin: Všeč mi je, da se igramo z različnimi igračkami, ki jih prinesemo s sabo. Pogosto pa se zaradi tega tudi skregamo in to mi ni všeč.

Aljaž: V razredu imam veliko prijateljev. Najrajši imam matematiko. Med odmorom se igramo razne igre, včasih pa tudi divjamo.

Monika: Naši učiteljci je ime Nataša in je zelo prijazna. Kadar česa ne znamo, nam priskoči na pomoč tudi učiteljica Majda. Obe sta najboljši učiteljici na šoli.

Žiga: Vesel sem, da imam veliko dobrih prijateljev. Radi se učimo, kdaj pa kdaj pa učiteljico Natašo tudi razjemo.

Minea: Radi se učimo, zato veliko znamo. Moj najljubši predmet je naravoslovje. V šoli mi je lepo, pa tudi učiteljica Nataša Štumberger je vedno prijazna in urejena.

Urška: V šoli je veselo, zabavno, super, veliko se naučimo, smo veliki »zabavljachi« in večni poredneži.

Niko F.: V šoli je fino. Najrajši imam šport, ne maram pa matematike.

Učenci 4. a

4. B

Ob koncu šolskega leta so učenci 4. b zapisali nekaj misli o šoli.

Mihaela: V našem razredu je zelo zabavno. Med seboj si velikokrat pomagamo.

Urh: V razredu mi je všeč, ker se s svojimi sošolci med odmori zabavam.

Erzana: Vesela sem, da se skupaj igramo in zabavamo.

Ana: V šoli mi je všeč učilnica, ker imamo v njej vse, kar potrebujemo pri svojem delu. Sošolci smo drug do drugega

prijazni. Včasih si tudi nagajamo.

Gabrijel: Všeč mi je, da se imamo radi.

Larisa: V šoli se veliko igram in družim s svojimi sošolci .

Anja: Med odmori se igramo. Rada imam športno vzgojo.

Patrik Cener: V razredu mi je všeč, da se v odmorih igramo različne igre.

Matic: Pri mojih sošolcih najbolj cenim to, da so pošteni in prijazni. Rad igram tudi računalniške igre na računalniku, ki ga imamo v razredu.

Lara: S svojimi sošolci se veliko igram in zabavam, ko imamo odmor.

Urška: S svojimi sošolci se v odmoru veliko pogovarjam in igram.

Matevž: V šoli mi je zelo všeč, ker nas razredničarka veliko nauči in se z nami veliko pogovarja, kadar smo preveč nagajivi.

Patrik Kolar: Z veseljem obiskujem pouk nemščine in angleščine, da izpopolnim svoje znanje tujega jezika.

Žan: Moji sošolci in sošolke so mi pripravljene pomagati, kadar jih prosim.

Luka: Imam prijazne sošolke in sošolce. Drug drugemu pomagamo.

Jure: V šolskih odmorih se vsak dan igram s sošolci.

Učenci 4. b

Slika 12 Foto Langerholc

ZAKLJUČNA EKSKURZIJA V ŠKOCIJANSKE JAME

5. A

Najbolj mi je bilo všeč, ko smo videli netopirje in to, da je vse zanimalo, kaj bodo videli v naslednji dvorani. **Nik**

Najbolj neprijetno sem se počutil, ko se je Urban zataknil pri izhodnih vrtljivih vratih. **Jure**

Najbolj mi je ostalo v spominu, da smo videli netopirje. Všeč so mi bili kapniki, ki so bili v oblikah, ki so spominjale na živali.

Urška

Najbolj so mi ostale v spominu živali iz kapnikov. **Matic**

Najbolj se mi je vtisnil v spomin most, preko reke Reke in živali iz kapnikov. **Lea**

Name je močan vtis naredilo vse, kar je povezano s Škocjanskimi jamami. **Nika**

Najbolj mi je ostalo v spominu, ko smo hodili po jamah in videli veliko kapnikov in netopirje.

Benjamin

Bilo mi je zelo všeč, saj sem si prvič v življenju ogledal podzemno jamo. **Tomaž**

Meni so bile všeč živali iz kapnikov: zajec, morski pes, medved, krokodil in kužki, ki čakajo na vodo.

Gorazd

Najstarejši in največji kapnik je bilo tisto, kar mi je bilo najbolj zanimivo v tej jami. **Lucija**

Ko smo se vozili, smo doživeli veliko zanimivih stvari. V jami pa so mi bili najbolj všeč netopirji. **Janina**

Všeč mi je bilo, da smo bili v City centru in smo si kupili, kar smo želeli. **Klemen G.**

Všeč so mi bili mali kapniki. Imel sem zelo dobre občutke. **Žiga**

Všeč mi je bilo, ko sem na avtobusu igral na frajtonarico, Jure pa je na mikrofona pel. **Alen**

Najbolj so mi bili všeč veliki kapniki in figure, ki so se oblikovale, pa tudi orjak- kapnik. **Urban**

Bila je zelo lepa jama in imel sem se lepo. **Tilen**

Najbolj mi je bilo všeč v šumeči jami, saj je šumelo kot pri Gospodarju prstanov. **Mitja**

Najbolj mi je bila všeč šumeča jama, ko smo šli po mostu in sem videl reko Reko. Pa še prvič sem bil v jami. **Klemen K.**

Utrujena sem bila od stopnic. Bilo je zelo v redu. **Nuša**

Jame, kapniki in slapovi so bili zelo lepi. **Nina**

Jama in kapniki so bili lepi. Tudi razgled na slap je bil čudovit. Meni najlepši kapnik je bil tisti, ki je bil podoben medvedu. **Tomas**

Zelo lepo mi je bilo opazovati kapnike. **Matija**

Učenci 5. razreda

PETIRAZRED

Razred naš je 5. a,
naj nas šola zdaj spozna.
Enaka nista niti dva,
ker se z različnimi stvarmi ukvarjata.

Smo brihtne glavce,
imamo tudi igralce,
nam šport je ljubo opravilo,
obenem znanja pridobimo.

Frajtonarca in citre,
kitara in klavir,
na novo pa še flavta,
ustvarjajo nemir.

Nogometni dresi, kimono,
kickbox, judo, karate,

badminton in tenis, pa še in še.

Likovniki, literati, naravoslovci-NGJ,
pa še matematiki, šahisti,
vse to tukaj najde se.

Humoristi nas zabavajo,
si vedno vice izmišljujejo,
na naš in svoj račun se «hecajo»
prijetno klimo nam ustvarjajo.

Dobro se razumemo,
vedno skupaj vsi potegnemo,
še boste slišali za nas,
zaenkrat se poslavljamo od vas.

Avtorji: Učenci 5. a razreda z razredničarko

Matija
JURE
JANINA
NUŠA
NINA
NIKA
URSKA
LUCIJA
URBAN
GORAZD
KLEMEN K.
Matie
Tomas
Klemen G.
Nik
Tomaz
BENJAMIN
ŽIGA
TILAN
Alen

6. A

Naj se vam predstavimo. Smo 6. razred, v razredu nas je 23. Uroš zna dobro plezati in ustvarjati z lesom. Nejc Štumberger je dober pri električnih napravah (računalnik, tv, tiskalnik...). Adelina z vzdevkom Adi rada bere knjige. Urška rada igra odbojko

In obožuje Bruna Marsa. Jan Tomanič rad bere knjige in ima rad zgodovino. Teo, Niko ter Urban so kot trojčki, ki obožujejo nogomet, ter ga tudi igrajo. Njihov vzornik je Lionel Messi. Imamo pa še trojčice Nino, Barbaro in Nušo.

Barbara in Nuša hodita v glasbeno šolo, Nina pa h gimnastiki. Manja Gabrovec in Nika radi bereta knjige ter sta najboljši prijateljici. Nejc Novak se rad rolka s svojo rolko. Hana se rada rola in družiti s prijateljicami. Manja Slekovec se rada liči in igra na kitaro. Tadeja je dostikrat bolna in rada dela plakate. Anja Majhenič rada bere revije ter pleše. Nino sam sebe kliče Hamster in ima rad svojega kameleona. Jan Fridl rad igra PSP. Anja Deželak rada riše in je zelo tiha in umirjena. Timotej je prijazen in se rad uči. Željko se rad družiti s prijatelji in je nagajiv.

Naš razred ni najbolj priden, se pa zato lahko obrneš na vse učence, ko si v težavah. Seveda ne smemo pozabiti na naši razredničarki, Tatjano Lukovnjak in Branko Gaiser. Tatjana Lukovnjak je prijazna in rada poslušja jazz glasbo, Branka Gaiser pa ima rada pridne učence.

Učenci 6. a

Slika 13 Foto Langerholc

7. A

Smo 7. a razred. V razredu nas je 21, dvanajst fantov: Gašper, Blaž, Rok, Aljaž, Žan, Jan, Željko, Denis, Miha, Niko, Patrick in Tilen, ter devet deklet: Alina, Tjaša, Zala, Tamara, Špela, Gabi, Lucija, Larisa in Taja.

Smo zelo razigran razred. Od prvega do tretjega razreda je bila naša razredničarka Dragica Kosi. Od četrtega pa do petega, kjer so se začele prve ocene, je bila naša razredničarka Jožica Novak, sedaj pa je Mateja Draškovič, sorazredničarka pa je Silva Hajšek. Sedaj se vsako uro selimo od učilnice do učilnice. Za vsako uro dobimo oceno razreda, največja je pet. Zaradi naše pridnosti dobivamo kar lepe ocene.

Lucija, Larisa, Alina in Taja so nerazdružljive prijateljice, prav tako Tamara in Špela. Zala in Tjaša sta zelo dobri pri športni vzgoji. Gabi, Željko, Denis in Jan so najboljši prijatelji in so dobri pri učenju. Rok, Tilen, Aljaž, Gašper, Patrick, Niko, Žan in Blaž so dobri pri nogometu in športni vzgoji. Miha je zelo dober gasilec. Dekleta rade nakupujemo.

Učiteljica pa mora stalno skrbeti za red v našem razredu in veliko časa porabi za pogovor z nami. Naš razred kot celota je nerazdružljiv in med sabo se razumemo ter si pomagamo. Včasih pa se tudi skregamo, a tudi to mine, in spet smo prijatelji.

Lucija Majhen, 7. a

MI SMO 7. A

Mi sedmi smo a,
98. generacija.
Naš razred na norije se spozna.
Med odmori norimo,

ves šolski red spremenimo.
Cela šola nas pozna,
naj bo slovenščina ali matematika,
nam se delati ne da.
Nekateri pišemo pesmice, zgodbice,
nekateri pri folklori se vrte.
Nekaterim gre šport,
nekateri se učimo matematike.
Nekateri pojejo,
na inštrumente 'špilajo'.
Tud' tekmujemo,
čprav vedno ne zmagujemo.
Nagajivi smo,
a za ocene vsi se trudimo.
Čprav učit'le jezimo,
vseeno jih spoštujemo.
Naj vsak še tak'drugачen bo,

Slika 14 Foto Langerholc

vedno vsi se strinjamo,
čprav velik je izbor
na naši dobri šoli tej,
nam najboljši je odmor.

Gabriela Štumberger, 7. a

7. B

Alen – plavanje, bobni

Matic – nogomet

Anja D. – odbojka, folklor, pevski

Tadej – nogomet

Anja H. – odbojka, folklor, pevski

Nastja – odbojka, folklor, pevski

Nika – odbojka, citre, folklor, pevski

Tilen – nogomet, gasilski

Jana – odbojka, pevski

Urban – gasilski, nogomet, folklor, harmonika

Gašper – dramski, klavir, kickboxing

David M. – trobenta, šah

Slika 15 Foto Langerholc

Aljaž – harmonika, folklor

Katarina – twirling, dramske, folklor, odbojka, pevski

Marko – nogomet, odbojka

David P. – nogomet

Blaž – popravljanje kemičnih svinčnikov (mehanik)

Katja – harfa, odbojka, pevski

Doroteja – jahanje, psi

Leo – nogomet

Matjaž - šah

V našem razredu nas je 21, osem punc in trinajst fantov . Za nas velja, da se radi smejimo, veselimo in prepevamo. Smo tudi nagajiv razred. Radi se ukvarjamo s športom. Fantje radi igrajo nogomet, dekleta pa odbojko. Večina nas ima lepe ocene.

Imamo razredničarko Ireno Mušič Goznik, ki je super učiteljica, saj nas veliko nauči in se tudi pošali.

V razredu imamo tudi veliko glasbenikov, ki igrajo različne inštrumente kot so: citre, harfa, klavir, trobenta, bobni ter harmonika. Ukvarjamo se z vsemi mogočimi športi: nogomet, odbojka, twirling, plavanje, kickboxing in še kaj.

Poslušamo več zvrsti glasbe. Vsi komaj čakamo počitnice.

Pozdravljamo vas: Alen, Matic, Anja D., Tadej, Anja H., Nastja, Nika, Aljaž, Katarina, Marko, David P., Tilen, Jana, Urban, Gašper, David M., Blaž, Katja, Doroteja, Leo in Matjaž.

Učenci 7. b razreda

Slika 16 Filip Sitar, 2. b

Osmi razred

Vsi trenutki, ki smo jih skupaj preživeli, niso izginili; so le del zgodovine, ki bo vedno v našem srcu!

Vse se je začelo septembra 2002, ko so nas iz vrtca zvezli v šolo. Ko smo prvič stopili v šolsko učilnico, smo med sabo bili tujci. Počasi smo se spoznavali in sčasoma postali prijatelji. Prva štiri leta smo se skupaj igrali, zabavali, plesali, peli in smejali. Nato smo se iz različnih razlogov drug od drugega nekoliko oddaljili. Prav otročje smo se kregali in včasih tudi stegli. A postopoma smo rasli osebno in kot razred. Nehali smo se zadrževati v razrednih skupinah in se začeli vsi družiti. Postali smo bolj razumevajoči in prilagodljivi. Tudi ob nastopu težav ali kakšnega manjšega prepira vse zadeve poskusimo reševati sami in sproti. Nismo zamerljivi in se hitro pobotamo. Naš razred ima nekakšen sistem zaveznitva, katerega nam ostali učenci odkrito zavidajo. V teh letih smo odkrili, da je bistvo vsega druženje, zabava, nesebična pomoč sošolcem in tudi nekaj truda. Prav radi se skupaj spominjamo šolskih izletov, športnih dni, rojstnih dni in prostih ur, saj se nam je takrat zgodilo marsikaj, česar ne bomo nikoli pozabili. Upamo, da bomo do konca devetega razreda postali še boljši prijatelji in doživeli še več lepih in nepozabnih trenutkov. Vsak od nas je nekaj posebnega in iz tega se ne norčujemo, temveč to spoštujemo, saj preprosto vemo, da je recept za uspešno druženje sprejemanje drugačnosti. In ta drugačnost je včasih očarljiva, vsaj za nas.

Še naprej se bomo smejali, zabavali, uživali, peli, plesali in počeli norije. To obljubimo!

Z razredničarko Urško in sorazredničarko Kristino si želimo preživeti še več lepih in zanimivih trenutkov. Zahvaljujemo se jima za vso spodbudo in svetovanje, pa tudi kaksna stroga beseda ni bila in ne bo odveč.

Sara Brus - komaj letos se je prešolala k nam in postala ena izmed nas. Včasih je odrasla in resna, a večino časa nasmejana in divja. Nikoli ne ostane brez besed in je redkokdaj brez zadnje besede.

Eva Intihar - rada pleše in govori, a včasih tudi preveč kriči. Ja zabavna, prijazna, vesela, včasih za fanti tudi rada pogleda. Je odločna, samozavestna in odlična odbojkarica.

Žan Merc - je še iz prejšnjih let ohranil sloves odličnega in pridnega učenca. Vedno je razpoložen za pogovor, smeh in letala ter nogomet.

Gregor Rihtarič - je zelo vztrajen in vedno doseže cilje, ki si jih zada ali pa se vsaj trudi po najboljših močeh. Rad igra nogomet in ti je vedno na voljo, če potrebuješ pomoč.

Lidija Cener - rada ima glasbo, še posebej rada poje in pleše. Vedno se smeji in ni nikoli pri miru. Je prijazna, včasih nerodna, ampak te vedno nasmeji. Z njo ti ni nikoli dolgčas.

Tamara Majcen - če je ne poznaš, si misliš da je pridna punčka, ki se cele dneve uči, ampak ko jo spoznaš, ugotoviš, da si si ustvaril napačno mnenje, saj zna biti pravi vražiček. Je pozitivna, nasmejana oseba, ki rada pomaga, je pametna, divja in samozavestna.

Iris Krulc - je pozitivna oseba, večino časa zaljubljena in je znana po svojih zanimivih izjavah. Je vedno nasmejana in dobre volje.

Melani Berger - je "šolski angelček a domači hudiček". V šoli je vzorna učenka, pridna, prijazna, vedno dobre volje. Doma pa nagajiva, nikoli pri miru, veliko govori itd. Drugače pa je oseba, ki je vredna zaupanja, saj te nikoli ne izda in tvojo skrivnost vedno obdrži zase.

Martina Črešnik - najboljše je z njo, ko je razpoložena za smeh, saj se ne moreš nehati smejati. Obožuje živali in naravo. Je pa tudi zabavna, pametna in nasmejana oseba.

Rahela Vidovič - je punca bolj tihega značaja. Včasih pa zna biti tudi zgovorna in nasmejana, obožuje živali, ples in petje.

Mihael Malinger - spada med najbolj zabavne učence naše šole. Zraven njega ti ni nikoli dolgčas in vedno je za akcijo. Je vedno dobre volje, čeprav je včasih malo preveč grob.

Žiga Glažar - je najbolj talentiran za odbojko in humor. Je oseba odprtega srca in je vedno dosegljiv prijatelj in sošolcem. Je vedno nasmejan in ni dneva, ko on nebi bil dobre volje.

Gregor Zupanič - zadržana oseba, ki se redkokdaj nasmeji. Rad se drži zase in ne govori veliko. Njegov najljubši hobi je rapanje.

Tine Glodež - spada med najbolj zgovorne osebe iz našega razreda. Je odličnjak, ki nikoli ne ostane brez zadnje besede. Včasih ima nore izjave, ampak tega smo se že navadili.

Daniel Metličar - najmanjši predstavnik našega razreda. Je nasmejan, nikoli ni pri miru in rad nagaja sošolcem in učiteljem. Znan je po tem, da med poukom postavlja neumna vprašanja.

Žan Vrtič - veliki oboževalec športa. Vedno pomaga sošolcem in prijateljem, če so v stiski. Rad igra računalniške igre in vedno je dobre volje.

Leon Radolič - je eden od redkih fantov naše šole, ki večino časa posveti prijateljem in sošolcem ter jim pomaga, ko so v stiski. Je vedno dobre volje in za akcijo.

Benjamin Mlinarič - je zelo priljubljen med puncami. Spozna se na motorje in električne naprave. Rad se posveti tudi najboljšim prijateljem in sošolcem.

Alen Markovič - je kapetan naše razredne nogometne ekipe. Je romantična oseba, prijazen, zabaven, na čase tudi malo tečen. Je dober sošolec ki se zavzame za razred.

Beno Cener - je razredni »zabavljak«, ki se ne more nehati smejati. Je tudi zelo dober učenec, ki ga je težko spraviti v slabo voljo.

Marcel Kaisersberger - je zelo prijetna oseba, ki vse, kar počne, počne s srcem. Najraje igra nogomet in se ukvarja z glasbo (v čemer je zelo dober). Če se kdorkoli znajde v težavah, mu bo z veseljem pomagal po svojih najboljših močeh. Je fant dobrega srca in vedno dobre volje.

Tamara Beranič - razredna herojka, vedno nas reši iz težav. Obožuje glasbo in ima vedno čas za svoje prijatelje. Je vedno za smeh in z njo nam ni nikoli dolgčas. Imamo jo radi!

9. A

Znano dejstvo je, da smo ljudje med seboj različni. Prav tako je tudi v našem razredu. Vsak ima svoj značaj, stil in mnenje. A kakor smo si različni, smo si tudi podobni, vsi smo učenci 9. razreda Osnovne šole Hajdina, vsi se radi zabavamo, včasih pa tudi kakšno ušpičimo. A če je nuja, potreba, držimo skupaj.

To se je zgodilo letos, naši zadnji tedni v osnovni šoli so nas pobotali, če ne že vse, pa večino. Brez skrbi lahko rečemo, da smo se naučili sodelovati, shajati drug z drugim, ne glede na naše razlike in drugačnosti.

In drugačnosti je vsekakor veliko. V razredu nas je štiriindvajset, dvanajst punc in dvanajst fantov. Trenja in spori so veliki, prijaznosti pa male, a pogoste. Delili smo si devet let trenutkov, izkušenj in dogodkov.

Karin Novak, 9. razred

Slika 17 Foto Langerholc

VSEDOTIK

Noge
se dotikajo obal,
obale
se dotikajo morja,
morje
se dotika obzorja
obzorje
se dotika neba,
nebo
se dotika vesolja,
vesolje
se dotika vsega.

Bina Štampe Žmavc

IN KAJ SE JE DOTAKNILO
NAS...

PRVI RAZRED PRI PODALJŠANEM BIVANJU

Učenci 1. razreda, ki obiskujejo oddelek podaljšanega bivanja, so povedali svoje mnenje o tem, kaj najraje tam počnejo, kaj jih najbolj veseli, kaj se najraje igrajo, česa ne marajo ... Poglejmo, kako so se predstavili.

LUKA: Najbolj mi je všeč, da lahko rišem, telovadim in se igram zunaj na igralih.

BLAŽ: Meni je najbolj všeč, kadar smo zunaj.

JAN: Jaz imam najrajši igrala.

METKA: Všeč mi je, da lahko pripovedujemo pravljice. Moja najljubša pravljica je bila Grdi raček. Všeč mi je bilo risanje dežnikov ter barvanje pirhov. Rada imam tudi, ko se igramo s prijateljicami in ko se odpravimo v računalniško učilnico.

VITA B.: Meni je všeč, kadar Metka pripoveduje pravljice, ker jih tako lepo pripoveduje, in ko se učimo pesmice. Zelo rada sem tudi marmorirala velikonočna jajca. Ni pa mi všeč, ko se fantje prepirajo za žogo.

ALJAŽ: Rad rišem, najbolj sem užival pri risanju s tempami. Bilo mi je všeč, ko smo spoznavali travnik. Rad tudi ugibam uganke.

PIA Ž.: Rada se igram igro košarica sadja. Všeč mi je deklamacija Miška.

ALEN: Meni je všeč, da hodim v OPB, ker učiteljica pripoveduje pravljice, potem pa lahko narišem risbico iz pravljice. Zunaj najraje igram nogomet. Všeč mi je, da včasih gremo v računalniško učilnico in da se učimo pesmice. Rad si tudi umivam zobe po kosilu.

VITA Ž.: Jaz najrajši grem na kosilo, še posebej, kadar je sladoled. Všeč mi je, ko se igramo igre karte, košarica sadja ter spomin. Rada poslušam tudi pesmice po radiu, saj jih lahko spremljam s tamburinom. Všeč mi je bilo, ko smo šli na sprehod do gozdčka in tam našli gobo. Lepo je, da v šoli naredim domačo nalogo in se potem doma lahko igram s sestrico Valentino.

ŽIGA F.: Jaz sem najbolj vesel, kadar igramo nogomet in ko za popoldansko malico jem hamburger.

NIK: Najbolj všeč mi je bilo, ko smo risali dežnike. Rad sem tudi v peskovniku. Rad imam popoldansko malico in kosilo. Najbolj vesel pa sem, ko lahko grem na vrtčevsko igrišče. Vesel sem tudi, kadar delamo domačo nalogo v rdečem zvezku.

LAN: Jaz grem rad na kosilo, ker najrajši jem hrenovko in špinačo. Rad sem tudi v peskovniku. Všeč mi je, ko se igramo igre, ko sedimo na stolih in si mežikamo.

ŽIGA T.: Rad grem v računalniško učilnico in v telovadnico. Rad rišem z barvicami in flomastri.

SERGEJA: Jaz grem najrajši na kosilo. Rada grem v računalniško učilnico. Všeč mi je bilo, ko smo risali dežnike.

ELIZABET: Jaz si najraje umivam zobe.

PIA E.: Všeč mi je bilo, ko sem pela pesem Žabja svatba. Vesela sem, ko gremo ven in v telovadnico.

TIAN: Najbolj vesel sem, ko lahko igram nogomet in ko pojemo pesmice. Rad grem na kosilo. Najrajši jem špinačo, krompir in hrenovko.

Barbara Radek, učiteljica OPB (zapisala po pripovedovanjih otrok)

KRAVA LOJZKA

Nekoč, predavnimi časi, je živela krava po imenu Lojzka. Nekoč je odšla na tržnico, takrat je bil pust. Tam je videla masko hudiček in je rekla: »To mi bo pa prav.« In jo je kupila. Potem je odšla naprej in je videla lepi klobuk modre barve in je rekla: »To zelo paše hudičku.« Zato ga je kupila. Zopet je odšla naprej, videla metlo in je rekla: »To sem videla lani pri hudičku, zato jo bom tudi jaz imela.« Kupila jo je ter šla naprej. Potem je videla sandale in je rekla: »Že vem, te nosijo vsi hudički, zato jih bom imela tudi jaz.« Nato je rekla: »Tudi torbico rabim.« In jo je kupila. Nato je rekla: »Zdaj imam pa vse.« A je kupila še muholovko. Videla jo je ena gospa, te pa krava Lojzka ni videla. Gospa je vzela muholovko, ki pa jo je udarila. Krava Lojzka je zavpila: »AU.« Potem je ves dan iskala svoje stvari. Ko jih je našla, je odšla domov. Videla je vijolično piko in se vprašala: »Le kje sem jo dobila? Aja, gospa me je udarila.« Pusta je bilo konec.

Lea Koderman, 2. a

V ŠOLO RADA HODIM

V šolo rada hodim,
rada se učim,
rada pišem,
berem,
rada štejem do tri.
Ko učiteljica vstopi,
smo spet zbrani
na preprogi.
Ko pa zvonec zazvoni,
pa nas več ni.
Šola je zabavna,
poučna in vztrajna.

Lara Šterbal, 3. a

A SHORT GHOST STORY

It was at night. At about 1 in the morning. I was outside on the road. It was dark and the owl was flying above me. I was going for a walk and I was listening. Was there anything? I was looking around. Suddenly, I saw a dark shadow. It was following me. I thought it was a ghost. It was small and dark. At one moment it was there, at the other it was gone. I was a bit scared. I almost stepped on the ghost. Then he opened his big, shiny eyes, jumped away and..., and mewed like a cat! I was laughing. It was a cat! The cat ghost! After that I went back home.

Gabriela Štumberger, 7.a

Slika 18 Lara Šterbal, 3. a

ZAJEC EMIL NA KMETIJI

(1. nagrada na slov. literarnem natečaju –SODOBNOST)

Zajec Emil je rjav poljski zajec. Živi na robu gozda. Ko ob gozdni poti zacvetijo prvi zvončki in se zima poslavlja, zajec Emil ve, da bo skoraj pomlad in da se bliža velika noč. To je čas, ko ima Emilov prijatelj zajec Maks največ dela na kmetiji.

Vprašali me boste, kako neki ima lahko Maks toliko dela, ko pa pomladi še ni v deželi in trobentice še niso prav pokukale iz zemlje. Na kmetiji je vedno veliko dela. Zjutraj je treba nahraniti krave, jih pomolsti in jih spustiti v ogrado. Nato je treba

nahraniti prašiče in kokoši. Pred veliko nočjo pa ima Maksova družina še posebej veliko dela, saj morajo očistiti, pobarvati in poiskati vsa jajca, da bodo pripravljena za velikonočno praznovanje. Zato je Emilova pomoč na kmetiji v tem času zelo dobrodošla.

Ko je petelin naznanil nov dan, se je delo na kmetiji pričelo. Emil je najprej šel v hlev in nahranil krave, nato pa pričel z molžo. Ko je pomolzel kravo Lisko in je bilo v vedru mleka do roba, je v hlev pritekla kokoš. Liska se je prestrašila in brcnila v vedro, da se je vedro prevrnilo, mleko pa se je razlilo po tleh. Nato je šel Emil v svinjak nahranit prašiče. Ker ni dobro zapahnil vrat, so prašiči stekli na dvorišče. Lahko si predstavljate, kako je bila gospodinja vesela, ko so rili po njeni cvetlični gredi. Nazadnje je nahranil še kokoši, pobral jajca in jih zložil v zeleno samokolnico, da jih odpelje v delavnico. Emil ni videl krtine, ki jo je ravno takrat naril krt Črnko. S samokolnico je zapeljal naravnost na sredino krtine in bum, samokolnica se je prevrnila. Jajca so se zakotalila po tleh. Nekatera so se zlomila, nekatera so počila, nekaj pa jih je ostalo celih. Emil je sedel na trato in žalostno zastokal: »Danes pa res ni moj srečen dan!« A ni dolgo tarna. Cela jajca je znova naložil v samokolnico. Ni jih bilo tako malo, kot se je sprva zdelo. Brž jih je odpeljal v delavnico. Počena jajca pa je Emil uporabil za pripravo slastnih palačink. Spekel jih je celo goro. Zvečer so jih skupaj pojedli. Posuli so jih s sladkorjem in orehi ter jih nadevali z medom, čokolado ali marmelado. Zabavali in veselili so se dolgo v noč. Maks pa je rekel Emilu, da odslej ne bo več vozil jajc z zeleno samokolnico, ampak bo samo še pekel palačinke.

Ana Pleteršek, 3. a

MEDVEDEK FREDI PRAZNUJE ROJSTNI DAN

Nekoč je živel medvedek po imenu Fredi. Bližal se je dan in to prav poseben dan. Medvedek Fredi je imel rojstni dan. Odločil se je, da bo povabil prijatelje. Povabil je psička Pikija, muco Berto, zajčico Melo, zajčka Tončka, psičko Katarino in mucka Tedija. Medvedek Fredi je napisal pismo: » Dragi moji prijatelji! V torek vas vabim na rojstni dan. Lepo vabljeni! Medvedek Fredi.«

V torek so prišli vsi prijatelji, ki jih je Fredi povabil. Ko jih je zagledal, je zavpil: »Jupi!« Psiček Piki se je igral z muco Berto, zajčica Mela se je igrala s Tončkom, psička Katarina se je igrala z muckom Tedijem, Fredi pa se je igral z vsemi prijatelji.

Vsi so se imeli lepo do konca zabave.

Lea Koderman, 2. a

ŽIRAFI IN SLADOLED

Nekoč je v Afriki živela žirafa. Imela je več prijateljic. Nekega dne je iz Afrike odpotovala v ljubljanski živalski vrt. Tam so jo čakale prijateljice. Bile so zelo vesele, da je prišla na obisk. Razmišljale so, kako bi jo razveselile. Povabile so jo na sladoled. Žirafa iz Afrike sladoleda ni poznala. Zdel se ji je zelo dober. Pojedla je ogromne količine sladoleda.

Naslednje jutro se je žirafa zbudila bolna, z visoko vročino. Prijateljice so se zelo prestrašile. Spraševale so se, kaj naj storijo. Odločile so se, da bodo poklicale zdravnika. Prišel je zdravnik slon in hitro ugotovil, da je to angina. Zdravnik slon ji je dal zdravila.

Da bi žirafu razveselili, so zvečer priredili zabavo. In bili so srečni. Najbolj pa je bila srečna žirafa iz Afrike.

Ana Kolarič, 3. b

SONČNA PRAVLJICA

Ko sonce zjutraj vstane, si oči pomane, se počese, brke pogladi. Ker so na nebu črni oblaki, si kopalke obleče in si reče: »Zdaj je prišla jutranja kopel«. Ko neha deževati, se skrije med oblake in se preobleče v rumenkaste krake. Mimo ptička prileti, nanj znese jajce in ga malo posoli. Jajce je pečeno, oblakom reče dober tek in pričnejo skupaj jesti. Še ptički se zahvali in odhiti na obalo. Tam že nestrpno čakajo ljudje. Skoraj vsi ležijo na peščeni plaži, le junaki so do kolen v vodi. Zebe jih, ker sonce zamuja. A ko sonce končno pride, sliši ČOF, saj nastal je direndaj. Ves dan so ljudje čofotali, se igrali in se hihitali. Prišel je večer, sonce se je skrilo med oblake in si odrezalo krake. Izza oblakov pride nasmejana luna, oblečena v temno modro pižamo. Vsi zaspani kopalci gredo domov, kjer bodo utrujeni zaspali in čakali, da spet vidijo sonce.

Minea Vrabi, 4. a

VTISI IZ KOČEVJA

V sredo, 25.5.2011, smo se ob 8.00 odpravili z avtobusom v Kočevje. Vozili smo se tri ure. Ko smo prišli v Kočevje, smo razpakirali. Nato smo šli na kosilo, kasneje pa v mesto. Ko smo prišli iz mesta, smo šli na večerjo in spat.

Drugi dan smo vstali ob 7. uri zjutraj. Oblekli smo se in se odpravili na telovadbo. Po telovadbi smo zajtrkovali. Obiskali smo tudi kraško jamo. Utrujeni od hoje smo šli na kosilo. Kasneje smo imeli eno uro prosto. Tudi s kanujem smo se vozili. Zvečer pa smo imeli zabavo – ples s pravo disko kroglo.

Tretji dan smo se po zajtrku odpravili pakirat. Morali smo se pripraviti, saj nas je po končanem pohodu in ogledu risanke čakala dolga pot domov. Vsi smo se zabavali, ampak smo komaj čakali, da pridemo domov.

Saša Veber, 3. b

V sredo zjutraj ob 8.00 je avtobus odpeljal izpred šole v Kočevje. Ko smo prišli tja, smo odšli v sobe. Bila sem zraven Lane in Ane. Prtljago smo zložili v omare, potem pa odšli na kosilo. Po kosilu smo imeli sestanek. Zvečer smo imeli predstavitev sob.

Zjutraj smo odšli na zajtrk. Za zajtrk smo imeli namaz in kruh. Odšli smo na igrišče, potem pa skupaj v kraško jamo. V skupinah smo šli na čolne. S čolni smo se vozili po reki Rinži. Nazaj smo prišli zadnji, tudi skupina naših volkov je bila zadnja. V dom smo prišli manj nasmejani zaradi prepira, ampak kasneje je bilo vse v redu. V domu nas je čakala večerja. Potem smo imeli disko.

Naslednji dan smo imeli zajtrk, potem pa šli na igrišče. Po igri smo imeli učno pot. Ko smo prišli v dom, nas je čakal avtobus. Domov smo prišli zdravi.

Karmen Veis, 3. b

Zjutraj smo se odpravili v Kočevje. Tja smo se vozili dve uri in pol. Sedela sem s Tjašo. Med potjo smo se ustavili in pomalicali. Potem smo si ogledali risanko Madagaskar. Ko pa smo prispeli smo šli v sobe. V sobi sem bila z Laro, Tjašo in Neli. Imeli smo dve postelji, na kateri smo spale vse štiri. Potem smo imeli sestanek.

Spat smo hodili ob desetih. Drugi dan smo šli v kraško jamo. Me štiri smo prišle do konca kraške jame.

Najbolj mi je bila všeč vožnja s kanuji po reki Rinži, učni sprehod po gozdu in ogled jame.

Tam smo bili 3 dni. Imeli smo malo prostega časa. Imeli smo zelo dobro hrano. Bilo nam je zelo lepo.

Manja Ekart, 3. a

PREŠERNOV DAN

8. februarja praznik je,
ki Slovenci ga slave.
Na ta dan je Prešernov dan,
ki za Slovence pomemben je.
Saj Slovenija za himno
si izbrala je Zdravljico,
ki jo Prešeren napisal je.
Njegova prva pesem o Urški je bila,
ki s povodnim možem je ušla.
Prešeren otrokom rad fige je delil
in jih tako razveselil.
Slovenci smo Prešerna tako počastili,
da smo mu tisoč tolarjev posvetili.

Denis Krajnc, 7. a

ZVEZDNI PRAH

Zvezdni prah je kakor pena,
ki te ob kavi prebudi.
Je čarovnija,
ki iz spanca te zbudi.
Še živali, rože, vsi,
se veselijo jutra.
To je rosa,
ki pada z neba.
In posipa jutro.
Ko pa se prebudiš,
vse se sveti in blešči.
Komaj čakaš naslednjega jutra,
da zopet se ti nasmeh na
obrazu prebudi.

Manja Gabrovec, 6. a

AJDA IN SLOVENCİ

Naši očetje nekdam v
vzhodnih deželah,
kjer sonce sije,
kjer zlata je veliko,
je bogastvo brez mere.
Sčasoma ljudje
so se pomnožili,
raje so zapustili kraj
svoje sreče,
kot da ruvali bi se in pobili.
Nekega dne boginja
se je prikazala in dejala:
»Koder koli boste šli, vsadite zrno to.
Kjer zraste, ostanite,
ako neče zrasti, odidite.«
Ljudje ubogali so jo
in zrno to na Slovenskem zraslo je.

Nika Knez, 7. b

RIBIČ & VANE

Ribič in Vane gresta
okrog morja,
veliko majhnih rib ujmeta.

Potem se veselita in že
domov hitita,
vsa vesela povečerjata.

Zjutraj se zbudita,
na plažo odhitita.
Čakata in čaaakaata.

Se nekaj časa nič ne zgodi,
potem pa ribič ribo ulovi.

Riba je velika, ime ji je Brigita.
Nikoli ni poštena,
vedno je strupena.

*Nika Vukovič, Nina Ekart, Manja
Gabrovec, Hana Petek, Urška Tomčič, 6. a*

ŠOLA

Učimo se vsak dan
od jutra do večera,
zelo smo utrujeni od dela.

V šolo vedno gremo,
se učimo,
veselimo,
kaj novega naredimo.

V šoli nam je zelo lepo,
radi se imamo,
za ocene trepetamo.

Rok Krajnc in Miha Bedrač 7. a

LETELI SMO...

Devet dolgih, predolgih let je minilo,
devet let učenja in znojenja.
Devet kratkih, prekratkih let,
devet let prijateljstva in veselja.

Prišel je čas izbire, kaj bomo, kaj bi radi?
Bomo zdravniki?
Mogoče vozniki?

V prvem razredu bilo je lepo,
vsi v sanjah leteli smo lahko.
A prekmalu realnost nas je zadela
in naša krila niso več poletela.

Ampak morda čez nekaj let,
vsi vzleteli bomo spet.

Karin Novak, 9. a

ONSTRAN

Tam za onstran.
Tam je svet, dežela,
kakršne jaz ne poznam.
Vse v cvetju in nič slabega.
Vsi ljudje pošteni in prijazni.
In tam me pod palmo čaka ležalnik
In odhajajoče sonce,
ki se pogreza.

Nika Vukovič, 6. a

STRUPENA BRIGITA

Sončnega dne
je zgrabilo moj trnek
nekaj velikega,
kot je slonje srce.

Laks je bil že do konca navit,
da bi se skoraj strgala nit.

Vane mahal je
kot nasedli kit,
ko je skušal
ribo v vedro dobit.

Tedaj je nekaj reklo:
»Joj, kako boli,
ko trnek v mojih
ustih tiči.«

Nisva verjela temu,
kar sva slišala,
in sva ribo utišala.

Riba naju je milo gledala
in nama povedala,
da naju čaka kup zlata,
tam na koncu ribnika.

Barbara Toplak, Nuša Petek, 6. a

PRIJATELJSTVO

Nekdo, na koga se lahko obrneš ...
Nekdo, s komer se lahko šališ ...
Nekdo, ki ga lahko prosiš za nasvet ...
Nekdo, komur se lahko zaupaš ...
Nekdo, kogar mnenje resnično ceniš ...
Nekdo, ki ti jasno pove, da se motiš ...
Nekdo, s komer se dobro počutiš ...
Nekdo, ki te ne bo pustil na cedilu ...
Nekdo, ki ne postane ljubosumen ...
Nekdo, na kogar se lahko vedno zanesesh ...
Nekdo, ki se bo navezal nate in te podprl ...
To je lahko PRAVI PRIJATELJ tvoj.

Željko Štebih, 7. a

Prijatelj tisti je pravi,
s katerim dosti časa preživiš,
s katerim čvekaš, se dobiš na zabavi,
je tisti, s katerim se jočeš, se smejiš.
Pravi prijatelj pride čez leta,
čisto skrivoma in neopazno,
a s tabo skozi neprijazno
življenje kakor ptica leta.
Ni važno, kak' izgleda,
ni važno, kaj ima.
Važno je, kaj v srcu nosi,
zate, za prijatelje.

Pravi prijatelj je lahko le tisti, ki ti pomaga,
ti vedno stoji ob strani in mu vedno lahko
zaupaš. Tudi moja najboljša prijateljica je
takšna. Zato jo imam zelo rada in je ne bi
zamenjala za nobeno drugo.

Špela Kolarič, 7. a

Prijateljstvo je to, da se z nekom dobro
razumeš, da ga imaš rad in on tebe ter da
pomagata drug drugemu.

Gašper Kopše, 7. a

Gabi Štumberger, 7. a

Prijateljstvo je kakor roža, ki včasih oveni,
včasih pa raste. Prijateljstvo je čut, ki ga ne
čuti vsak, ampak le tisti, ki spoštuje to, da
je nekemu prijatelj. To ni le pikica, ki se ti
naredi na srcu, ampak čut, ki ga občutiš ob
sošolcu ali sošolki. Če imaš koga resnično
rad in bi dal za njega vse, je to
prijateljstvo. Če nekoga spoštuješ in ga
imaš rad, si njegov prijatelj, če pa ti on
tega ne vrača, ni pravi prijatelj. Saj pravi
prijatelj ti stoji ob strani v dobrem in
slabem. Če si ti prijazen do drugih, so tudi
oni do tebe in ti zaupajo. Če prijatelju
nekaj zaupaš in mu rečeš, naj nikomur ne
pove, on pa to vseeno pove, ni pravi
prijatelj, saj prijatelji ne izdajajo skrivnosti.
Prijatelj te mora sprejeti takšnega kot si,
saj takšnega prijatelj kot si ti, se težko
dobi.

Taja Glažar, 7. a

Največkrat se ne zavedamo, kaj je
prijateljstvo in koliko nam neka oseba
pomeni. Prepiramo se zaradi
nepomembnih stvari in tako lahko naše
prijateljstvo tudi izgubimo. Ampak če je
prijateljstvo resnično, nam prijatelj zna
kdaj tudi odpustiti.

Larisa Verdenik, 7. a

Prijateljstvo je kakor jata ptic, ki leta
svobodno do juga in nazaj. Če nimaš
nikogar, ki ti pomaga, si kot osamljena
ptica, ki tudi svobodno leti, ampak te tišči
v prsih, ker nimaš nikogar, ki bi mu zaupal
svoje težave. Zato naj bo na svetu čim več
prijateljstva, da bomo vsi svobodne ptice,
ki letijo z jato svojih prijateljev.

Zala Lipavšek, 7. a

Zgodba o prijateljstvu je taka,
grenko sladka kot življenje,
polna lepih trenutkov je vsaka.
Prelepi trenutki,
ko smo si vse delili,
naj se nam vtisnejo v srce.
Pesmi smo delili si in sanje.
Lepe sanje, ceste in nebo,
le prijatelji so verjeli vanje,
da nekoč se uresničijo.
V zraku je svoboda,
v zraku dan sijoč,
kaj pri tem nas žene,
kaj pri tem nam daje moč,
da z varnega zavetja odletimo proč kakor
ptiči iz gnezda,

SLADKE SANJE (prevod)

Sladke sanje, dobro spi.
Na klopi v parku starček sedi.
Dan ugaša, vse se temni.
Kje naj danes prenoči?
A mu bo nocoj toplo?
Le kaj jutri bo?
Sladke sanje, dobro spi.
Ljudje odhajajo, vsi se stran obračajo.
Nihče s starcem ne govori,
ne ve, kaj povedati.
Kje bodo danes prenočili?
Bodo topel prostor dobili?
Kaj naslednji dan bo razkril?

Gabriela Štumberger, 7.a

le vezi nevidne vezale nas bodo skupaj kot
nekoč.

Slej ko prej se vsaka zgodba neha.
Slej ko prej se svet do tal podre.
Ko nam ni več do solz in ne do smeha,
zgodba nova se začne.
Vsaka stvar je pač za nekaj dobra,
vsaka zgodba nekaj nam pove.
Vsaka zgodba nima take sreče,
tale za spomin bo in srce.
In nikdar več ne bo tako kot včeraj,
tujci nam prekrizajo poti,
a prijatelji v srcu so za vedno,
nikdar ne zabrišemo sledi.

Tjaša Zupanič, Zala Lipavšek, 7. a

SWEET DREAMS (original)

Sweet dreams, sweet dreams.
The old man is sitting on a bench in the park.
The day is disappearing and the sky is getting
dark.
Where will he sleep tonight?
Will he be warm tonight?
What will tomorrow bring?
Sweet dreams, sweet dreams.
The people are leaving, they turn they eyes
away.
No one ever talks to him, they don't know
what to say.
Where will they sleep tonight?
Will they be warm tonight?
What will tomorrow bring?

Prevedla Gabriela Štumberger, 7.a

»JEZERO JE, JEZERA NEJ«

V torek 24. maja smo se odpravili na izlet po kraškem svetu. Zbrali smo se zjutraj ob sedmih in se takoj podali na pot. Peljali smo se z avtobusom.

Čez nekaj časa smo se ustavili v Trojanah, kjer smo si nekateri privoščili značilne, velike krofe. Spet smo se malo peljali in se nato ustavili na počivališču ob avtocesti, kjer smo si lahko kupili sladoled ali pa pojedli sendvič.

Ko smo prispeli do Ljubljane, smo zavili z avtoceste in si kar z avtobusa ogledali mesto. Peljali smo se mimo parlamenta, sodišča, RTV Slovenija,... Videli smo tudi postaje s kolesi, kjer si lahko za eno uro na dan izposodiš kolo. Vrneš ga lahko pri drugi postaji, tako da se lahko pelješ v službo in kolo vzameš pri eni postaji, pustiš pa ga pri drugi.

Tako smo nadaljevali pot, ter po nekajurni vožnji končno prišli v težko pričakovan kraški svet. Za začetek ogleda te pokrajine smo se peljali v Rakov Škocjan. Ogledali smo si Veliki in Mali naravni most. Pravzaprav smo se čez Velikega peljali, do Malega pa smo nekaj minut pešali. Ko smo prišli do Malega naravnega mostu, smo ga vsi s fotoaparati temeljito fotografirali. Po tej znamenitosti smo nadaljevali pot.

V Cerknici smo si ogledali maketo Cerkniškega jezera. Bilo je prav zanimivo. Gospod nam je pripovedoval v tamkajšnjem narečju. Med tem so se v ozadju slišali različni zvoki ptic, maketa pa se je počasi polnila z vodo. Izvedeli smo, da je na maketi še vsaka posamična hišica. Za tem smo odšli v zgornje nadstropje in si ogledali video o Cerkniškem jezeru. Video je prikazoval jezero v različnih letnih časih. Nosil je naslov *Jezero je, jezera nej*. Tako namreč tamkajšnji prebivalci poimenujejo pojav presihajočega jezera. Seveda smo si jezero ogledali tudi v živo. Na žalost je bilo skoraj suho, čeprav to za pomlad ni običajno. Peljali smo se po nasipu. Opazila pa sem tudi hrib, zraven katerega sem sedela, ko smo si ogledovali maketo. Nazadnje smo si ogledali še Škocjanske jame. Bile so veličastne. V rovih, ki so dostopni za obiskovalce, se je skrivalo petsto stopnic. Ko smo bili na sredini, so nam ugasnili luč. Bila je

Slika 19 Lana Sel, 2. b

trda tema, brez kančka svetlobe, tako kot je v jami brez umetne razsvetljave. Najprej smo se spustili dvesto metrov pod zemljo, prečkali most, nato pa se je bilo treba spet vzpeti na površje. Ko se je prikazala dnevna svetloba, smo lahko tudi fotografirali. Za tem smo se v nekakšnem dvigalu odpeljali do avtobusa. Bili smo namreč nizko, saj smo se s v jami kar precej spustili.

Naša zadnja postaja je bil McDonalds, kjer smo si privoščili še nekaj za pod zob. Počasi smo se odpeljali k šoli, kamor smo prispeli ob deset do sedem. Bilo je zanimivo in poučno, kljub temu, da smo jame obiskali že v petem razredu.

Da pa izleta ne bi pozabili, se zdaj v razredu pozdravljamo JEZERO JE, JEZERA NEJ.

Gabi Štumberger, 7. a

Se srečamo, razidemo-mogoče za vselej. A preden greš, kaj lepega mi za slovo povej...

(Svetlana Makarovič)

Spominjamo se prvega šolskega dne,
ko v šolo smo vstopili,
bili smo še majhni in nagajivi.
V drugem in tretjem razredu
smo se že bolje poznali,
veliko smo se igrali in smejali.
V četrtem in petem razredu
se je mnogo stvari zgodilo,
še več pa spremenilo.
V šestem razredu smo rogove dobili,
še posebej veseli smo bili,
ko smo učitelje jezili.
Sedmi in osmi razred sta hitro prišla,
a še hitreje odšla.
In zdaj, ko smo v devetem razredu,
spominjamo se dni,
ko smo v šolo prišli.

Nina Zupanič, Tea Baklan, 9. a

Slika 20 Alson Krasniq, 2.b

Spomnim se prvega razreda, ko smo se spoznali. Takrat smo šli na izlet na Tri kralje za en dan. Učila nas je učiteljica Olga. Veliko smo se igrali in pretepali.

V drugem in tretjem razredu smo postali pravi razgrajači. Spomnim se modrih kock, ko smo sestavljali veliko ladjo. Bili smo pravi mojstri. Ta ladja je bila res velika in smo se z njo tudi fotografirali, vendar se je fotografija izgubila. V tretjem razredu smo šli za en teden na izlet. Učiteljica Olga nas je s težavo umirila. Tisto leto je bila izbrana za najboljšo učiteljico na šoli.

Ko smo prišli v četrti razred, smo dobili učiteljico Jožico. Tudi pri njej nam je bilo zmeraj lepo. Z njo se je dalo marsikaj pogovoriti, bila pa je tudi stroga, če smo kaj ušpičili. Takrat smo šli tudi na morje za en teden. Ta učiteljica mi je ostala zelo pri srcu. Najbolj se spominjam, ko smo v starem delu šole igrali nogomet med odmorom.

Ko smo prišli v šesti razred, se je zgodilo veliko sprememb. Za en teden smo odšli na smučanje. Dobili smo veliko novih predmetov in za vsak predmet drugo učiteljico. Nekateri smo se začeli učiti, nekateri pa ne. To se je takoj poznalo pri našem uspehu, saj smo v četrtem in petem razredu še imeli povprečno enake ocene.

V sedmem razredu se nismo nič izboljšali, v osmem in devetem razredu pa celo poslabšali. Zdaj pa se moramo odločiti, kje bomo nadaljevali šolanje. To je zelo težka odločitev, saj bomo ta poklic, za katerega se bomo odločili, opravljali celo življenje.

Simon Kaisersberger, 9. a

Spominjam se začetka, ko sem prvič prestopil vrata OŠ Hajdine. Prva tri leta pri učiteljici Olgi Serdinšek sem kot večina drugih sošolcev rad hodil v šolo, saj smo le skozi igro spoznavali različne šolske predmete. V teh letih smo s sošolci postali dobri prijatelji. Fantje smo igrali našo najbolj popularno igro, nogomet, se večkrat skregali in se čez nekaj časa tudi »pobotali«. V četrtem razredu, pri učiteljici Jožici Novak, smo začeli dobivati naše prve ocene. Ko smo prišli v šesti razred, smo spoznali nove učitelje in učiteljice ter se začeli seliti iz razreda v razred. Večkrat smo kaj ušpičili in »grdo« razjezili učitelje, za to nam je bilo pozneje žal. Naslednja tri leta smo se nekateri začeli truditi, saj se uspeh teh treh let najbolj upošteva pri vpisu v srednjo šolo. Kljub temu se še vedno zelo radi med poukom tudi pošalimo, se pozabavamo in nasmejimo.

Jakob Purg, 9. a

Spominjam se prvega šolskega dne, ko sem prestrašeno sedla na veliko preprogo v razredu. Okrog mene so bili neznani vrstniki in zavedala sem se, da nisem edina nepoznana med njimi. Starši so morali počakati zunaj, mi pa smo se v razredu spoznavali. Od bodočih sošolcev sem poznala samo Nino, katere babica je večkrat prišla na obisk k moji babici. Ure so trajale in trajale. Želela sem si, da bi bilo čim prej vsega konec, da bi že lahko šla domov. Končno! Dočakala sem konec in se z nasmehom na obrazu in čokoladico v rokah odpravila domov.

S sošolkami in sošolci smo se iz leta v leto bolje spoznavali. Imeli smo lepe in zanimive dneve, ko smo odšli na morje in na smučanje brez staršev. Takrat se je pokazalo, kdo je bolj samostojen in kdo ne.

Od 1. do 5. razreda sem vsako jutro prihajala v šolo z nasmehom na obrazu in tako tudi odhajala. Nasmeh pa je z leti vedno bolj bledel, in sicer zaradi vedno več snovi in več učenja. Moje šolanje na tej šoli se v tem šolskem letu končuje. Na ta čas bom imela tako prijetne kot neprijetne spomine.

V teh devetih letih smo preživeli marsikaj, zelo dobro smo se med seboj spoznali. Včasih si že lahko beremo misli. Ti zadnji meseci nas še bolj povezujejo, saj se zavedamo, vsaj jaz, da takšnih sošolcev in sošolk, ki bi skupaj preživeli devet let, več ne bo. Verjamem, da bomo ostali prijatelji.

Nekateri med nami že imamo točno določen cilj pred seboj, kaj bomo počeli v življenju. Moj cilj je delati na farmacevtskem področju.

Vsem želim veliko uspeha v nadaljnjem šolanju in na novi poti, ki so si jo zastavili.

Nastja Ules, 9. a

Najdihojca iz Hajdine

Literarno glasilo

OŠ Hajdina

Junij 2011

Uredila: Branka Gaiser, Majda Korošec

Računalniška obdelava: Andreja Novak

Likovni izdelki: Učenci OŠ Hajdina

Slike na naslovnici: Učenci OŠ Hajdina

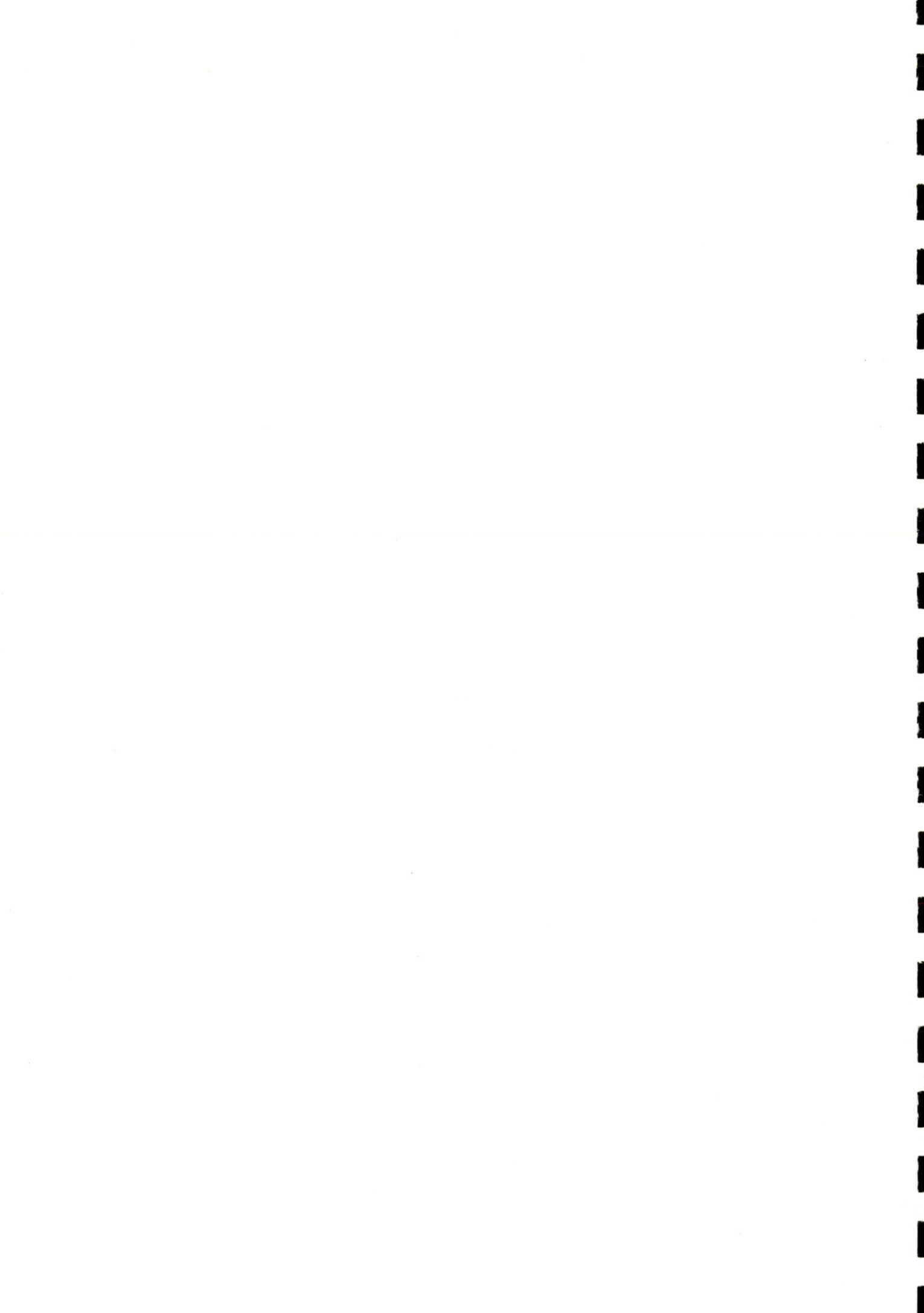
Izdajatelj: OŠ Hajdina

Tiskanje: OŠ Hajdina

Naklada: 50

Objavljeno na spletni strani šole

<http://www.os-hajdina.si>

Domoznanski oddelek
371
NAJDIHOJCA
2010/2011

KNJIZNICA
IVANA POTRGA
PTUJ

373.3(497.12 Hajdina)

6010306

COBISS ◉